

eneste Kommune, som har søgt om Til-ladelse til at yde Bidrag hertil, og som har faaet Afslag. Naar man altsaa ikke har noget Bevis herfor, er der endnu mindre Grund til i Lovforslaget at sætte det frem som en indirekte Pligt for Kom-munerne at tage den Sag i deres Hænder. Det er det, vi særlig ere imod, fordi vi ikke finde, at det er nødvendigt, og at det kan have skadelige Følger. Derfor have vi stillet vor Ændringsforslag.

Jeg kan for øvrigt ikke forstaa, at Socialdemokraterne efter, hvad de for-langte i Fjor, kunne nøjes med det fore-liggende Forslag. Hvis det virkelig var deres Mening at opnaa Mad til Børnene, kan dette Forslag ikke tilfredsstille, thi det yder dette Forlag ikke. Hvis de ikke særlig have haft Agitation for Øje med denne Sag, kan jeg ikke forstaa, at de have sluttet sig til dette Forslag, og vi bør ikke ved at vedtage et saadant Forslag uforandret styrke de Herrer i den Agita-tion, som de selvfølgelig ville drive med denne Sag som med andre. Hele deres Tankegang gaar ud paa det modsatte af det, jeg mener er det rette, nemlig Selvbestemmelsesretten og den forældrelige Følelse over for Børnene. Den socialdemokratiske Tankegang gaar ud paa at løse dette Baand og lægge Ansvar et fra For-ældrene over paa Samfundet. Det ville vi ikke være med til, heller ikke ved et For-slag som det foreliggende, og vi kunne ikke tilraade det høje Ting at gaa frem paa den Maade. Hermed skal jeg anbefale det af os stillede Ændringsforslag. Jeg tror, at Loven vil blive god nok endda og gøre Fyldest paa de Omraader, hvor jeg mener, at der er Trang dertil.

K. M. Klausen: Med det Forslag, der i Fjor blev stillet fra Socialdemokra-tiets Side, var det vor Hensigt at gøre det til en Pligt for Kommunerne at yde gratis Bespisning til de fattige Skolebørn. Det lykkedes os desværre ikke at faa dette Forslag gennemført. I Aar foreligger der et Forslag fra Reformpartiets Side, og dertil have vi sluttet os, skønt jeg ind-rømmer, at det ikke fuldtud tilfredsstiller de Fordringer, som vi kunne ønske at stille. Det viste sig ved Udvalgsarbejdet i Fjor, at de Herrer fra moderat Side vare mod hele denne Tanke om gratis Bespisning, og de Herrer skrev sammen med Højremedlemmet en Betænkning, der indeholder det Standpunkt, der nu er udtrykt ved de Herrer's Ændringsforslag. Imidler-tid synes Enigheden mellem de moderate

og Højre at være bristet, det tredje Med-lem, Højremedlemmet, har jo svigtet de Herrer, i alt Fald er han ikke med til at stille dette Ændringsforslag, der tilsigter at indskrænke Kommunernes Ret meget betydeligt, saa at Loven ved dets Vedtagelse i det væsentlige vilde blive betyd-ningsløs. Jeg maa derfor fraraade at stemme for de Herrer's Ændringsforslag.

Det kan jo lyde meget smukt, at denne Sag skal overlades til det private Initiativ, men se vi paa, hvorledes det har været i Stand til at løse denne store og vigtige Opgave, viser det sig, at det kun er i en ringe Grad, at man har kunnet sætte den gratis Bespisning i Gang. Det er særlig her i København, at den har fundet Sted. Uden for Kjøbenhavn er det kun sket i en meget ringe Maalestok. Der har været Skolebespisning i 38 Købstæder, men ikke saaledes at forstaa, at det har været en regelmæssig Bespisning, der har fundet Sted hver Vinter. Den har kun fundet Sted en kortere Tid enkelte Vintre, naar der har været ekstraordinær Nød til Stede, og det er altsaa ikke en Bestræbelse, der er indgaaet som et Led i Omsorgen for disse Børn. Kun i 8 Købstæder har Kom-munen støttet Sagen, og Støtten har ofte været meget ringe, idet den har indskrænket sig til, at man har ydet Lokale, hvor Bespisningen har kunnet finde Sted. Man vil altsaa se, at de private Bestræbelser langtfra have været i Stand til at løse denne Opgave. Det, som de Herrer ville, er, at Sagen skal lægges over paa private Hænder, og saa skulle Kommunerne have Ret til at støtte saadanne private Bestræ-belser. Jeg tror, at hvis det lykkes de to Herrer at faa denne Tanke gennemført, ville de derved næsten helt have taget Værdien bort fra denne Lov, saa at det er temmelig ligegyldigt, enten den vedtages eller ikke.

Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Svendsen) fremkom med en Række Udtalelser, som jeg skal beskæftige mig lidt nærmere med. Det ærede Medlem siger, at det er Overdrivelse, naar der fra vor Side tales om den Nød, der findes blandt Skolebørnene, og særlig vilde han sige, at paa Landet var Nøden ikke nær saa stor, som af os fremstillet. Jeg tror, at vi ikke have overdrevet noget i den Henseende, og jeg tror, at enhver, der tænker lidt over disse Forhold, vil give os Ret i, at det ikke kan være andet, end at der ude paa Landet virkelig er mange Børn, der faa en meget mangelfuld Er-næring. Naar man kender den Løn, en